

Mawlana Shaykh Muhammad Adil ar-Rabbani

PARANIZI NASIL YÖNETİRSİNİZ

Es-selamu aleykum ve RahmetuLlahi ve Berekatuhu.

Euẓu bi-Llahi mine ş-şeytani r-racim. BismiLlāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm.

Ve s-salatu ve s-selamu ‘ala Rasulina Muhammed’in Seyyidi l-evveline vel ahirin.

Meded yā ResūlaLlāh, meded yā Sādāti ‘Ashābi ResūliLlāh, meded yā Meşāyihinā,

Destur Mevlāna Şeyh Abdullāh el-Fa’iz ed-Dağistāni, Şeyh Muhammed Nazım el-

Hakkani. Meded. Tarikatuna es-Sohbe vel hayru fil Cemiyyeh.

Bismi Llāhi r-Raḥmāni r-Raḥīm:

وَلَا تُؤْتُوا السُّفَهَاءَ أَمْوَالَكُمُ الَّتِي جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ قِيَامًا

(Qur’ân 04:05). ‘Velâ tu/tû-ssufehâe emvâlekumu-lletî ce’ala(A)llâhu lekum kiyâmen’, ‘Allah’ın ﷺ geçiminize dayanak kıldığı mallarınızı akli ermezler (reşit olmayanlara) vermeyin.’ Şadaqa Llâhu l-‘Azîm.

Allah Azze ve Celle buyuruyor: “Paranızı, malınızı sefih insanlara vermeyin.” Sefih dediği; parayı çarçur eden, helal haram demeden harcayan ve en sonunda da parasız kalan kimsedir. Allah Azze ve Celle, “Sakin ehil olmayanlara malınızı vermeyin” diyor. Onlara sadece yetecek kadar verin; fazladan ne verirsiniz zaten lüzumsuz şeylere gidecektir. Onun için, Allah’ın ﷺ verdiği nimetleri boşuna harcamasınlar diye onlara vermeyin diyor. Vermediğiniz takdirde, aslında ona iyilik yapmış oluyorsunuz. Çünkü o para çoğu zaman israf ediliyor ve haram yerlere gidiyor. Ondan sonra da parasız kalıp bu defa yine sıkıntıya düşüyorlar.

Onun için Allah Azze ve Celle bu kuralı herkes için koymuştur; küçük büyük, kadın erkek fark etmez. Sefih dediğimiz kişi helale harama dikkat etmeyen, daha çok nefsinin tatmin etmek isteyen insandır. Günümüzde de insanların yüzde doksanından fazlası maalesef bu şekilde sefihtir. Bunun başka bir izahı yok; çünkü idare etmiyorlar. Küçükünden büyüğüne kadar durum böyle. Onun için dikkatli olup, Allah’ın ﷺ verdiği nimetleri muhafaza etmek lazımdır. Sana ve ailene yetecek kadar zaten vardır, Allāh ﷻ herkese rızkını verir. Ancak israf edilince işin bereketi kaçır, her şey elden gider.

Küçükünden büyüğüne kadar diyoruz; işte memleketin halini de görüyoruz. Yani idare edenler de maalesef sefih sayılır. Çünkü memleketin durumu ortadayken, kaynakları istediğiniz gibi israf ederek dağıtamazsınız. Allah Azze ve Celle "Verme" diyor, çünkü insanların çoğu sefihtir. Siz ne kadar verseniz de onlar size o kadar çok sövecekler. Ne kadar iyilik yaparsanız, o kadar nankörlük edecekler. “Merhametten maraz doğar” derler; aslında bu merhamet değil, doğrudan zulümdür. Buna dikkat etmek lazım; küçüğü,

Mawlana Shaykh Muhammad Adil er-Rabbani

büyüğü, idarecisi. Ekonomi dedikleri şey işte bu vaziyetten, bundan bozuluyor. Sefihlerin eline veriyorsunuz, ondan sonra da “Nasıl kurtaracağız? Kimden para alalım? Kime vergi yükleyelim?” diyorsunuz. Lüzumsuz, en zararlı müesseselere ve hiçbir faydası olmayan şeylere milyonlar, milyarlar verir; sonra gidip fakir fukaradan alırsınız. İşte bu olmaz; böyle yaparsanız o vakit bereket de kalmaz, iyilik de olmaz. Merhamet fakirlere gösterilir. Fakirden alıp zenginin borcunu kapatmak değil; herkese adaletle yaklaşmak lazım. Allah Azze ve Celle, adaletin nasıl sağlanacağını Kur’an-ı Azimüşşan’da işte böyle açıkça anlatıyor. Paranın alınıp verildiği yere dikkat etmek, kime verip kime vermediğini bilmek lazım. “Vermezsek kazanamayız” diyorsunuz ama verince ne oluyor? O vakit herkes kaybediyor. Allāh ﷻ muhafaza etsin.

Allāh ﷻ akıl fikir versin. İnsanlar Allāh ﷻ yolunda olsalar, aslında herkese yetecek kadar nimet ve Allah’ın ﷻ verdiği ikramlar var. Ancak yoldan çıktıkları için dünyada her şey allak bullak olmuş, hiçbir şey doğru dürüst kalmamış. Allāh ﷻ muhafaza etsin, herkesi doğru yola ilet sin inşaAllah. İnsanın kendi etrafında da durum aynı; geliyorlar, “Oğlum kumar oynuyor, şunu yapıyor” diyorlar. E, o zaman para verme! "Kızıyor" diyorsun; kızılıyorsa kızsın. Sen elindeki parayı tükettikten sonra ne yapacak? Yine hiçbir şey olmayacak. Onun için, sağlam durmak lazım. Kötü alışkanlıkları olanlara ve parasını lüzumsuz yerlere harcayanlara dikkat edecek, onlara sadece yetecek kadar vereceksin. Allāh ﷻ yardımcımız olsun. Biz ne kadar konuşursak konuşalım faydasız; çünkü dünyanın çivisi yerinden çıkmış. Ama bizim de nasihat vermemiz lazım. Allāh ﷻ buyuruyor, nasihat edin. “الدِّينُ النَّصِيحَةُ”, “Ed-dînu nasîhah”, “Din nasihattir”; biz de nasihat ediyoruz. İsteyen kabul etsin, isteyen istediği gibi yapsın. Allāh ﷻ yardımcımız olsun.

Ve-min Allahi t-tevfık. El-Fatiha.

Mevlana Şeyh Muhammad Adil er-Rabbani
19 Temmuz 2026 / 05 Safer 1448
Sabah Namazı – Akbaba Dergahı, İstanbul